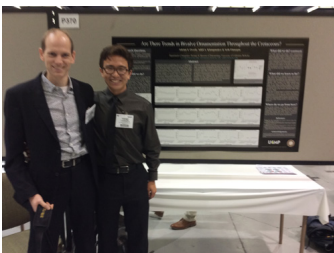

Hallo iedereen,

Vorig weekend vanaf zaterdag tot en met woensdag waren we in Seattle voor een conferentie van de Geologische Vereniging van Amerika. Op vrijdagochtend zijn we er naar toe gevlogen dus hadden we nog wat tijd in de middag en avond om de stad te verkennen. Zo hebben we het vismarkt gedeelte gezien en nog boven de staat Washington gezweefd, virtueel dan wel en voor twee minuten. Op zaterdag was het Burke Museum op de universiteitscampus van de University of Washington aan de beurt met een mooie verdieping over paleontologie en eentje over oude tot moderne culturen. Klein als het was, na anderhalf uur stonden weer naar buuten. Ook al begon de conferentie pas officieel op zondag, toch zijn er al diverse cursussen en velddagen in de dagen ervoor. In de middag ben ik naar een cursus geweest over het gebruik van chemische methoden om de levensomgeving van prehistorische beesten beter te kunnen bepalen. Weer een hoop geleerd. Zondag begon het dan echt met wel honderden praatjes en posters. Kiezen dus. Er was onder meer een praatje van Cristina van 15 minuten over de diversiteit van hurkkreeften uit de Late Jura van Oostenrijk naar aanleiding van onze 14 dagen durende studie in het museum in Wenen afgelopen zomer. Diezelfde dag was een student van me aan de beurt met een poster over de sterkte van de beribbing van schelpen gedurende de Krijtperiode en wat dit dan wel betekent. Hij heeft het goed gedaan en kreeg behoorlijk veel bezoek van geïnteresseerden waaronder mensen die er ook veel van weten. Ik noem het een succes. Diezelfde avond was er een dinerbijeenkomst van de Paleontological Society, waar we beiden lid van zijn. Goed gegeten (en dat mag ook wel voor dat geld) en vooral heel vaak geklapt voor de vele awardwinnaars. Maandagochtend was het mijn beurt om 15 minuten te spreken over competitie tussen organismen op en in de zeebodem. Later in de avond zijn we naar twee werkgerelateerde bijeenkomsten geweest. En zo vliegt de conferentie voorbij.

Adrian presenteerde zijn poster op zondag tijdens de conferentie.

Dinsdag in de ochtend zijn we naar enkele posters wezen kijken, maar daarna was het tijd om

meer te zien van de staat. Een oude vriend van me uit Sri Lanka, waar we mee gestudeerd hebben Ohio, was ook in Seattle voor de conferentie. We zijn samen met hem naar de slagroompunt van die streek gereden in een huurauto. Dat is Mount Rainier, een vulkanische berg met een besneeuwde piek van 4392 m hoog. Het was bovendien schitterend zonnig en warm weer, zelfs op 1650 m hoogte tot waar we zijn gekomen. Tezamen met de herfstkleuren konden we het niet beter treffen en het was ook geologisch zeer verantwoord tijdens deze conferentie. In de avond waren er wederom twee bijeenkomsten. Woensdag is de dag dat een deel van de mensen al weg is en de overgeblevenen zijn moe. Dat gold ook voor ons want je bent zo 12 uur per dag in touw. Toch waren er nog enkele zeer leuke praatjes op woensdag die ik niet wilde missen. Gedurende de conferentie heb ik diverse werkgerelateerde afspraken gehad voor lopende projecten. Daarnaast zie je ook diverse collega's, oud-collega's en vrienden. Ik vond het een zeer geslaagde bijeenkomst, al is er nooit tijd genoeg om iedereen te spreken of niet lang genoeg.

De machtige piek van Mount Rainier.

Die donderdag en vrijdag kwamen mijn studenten langs op het lab dus weer vroeg in de veren nadat we rond middernacht weerkwamen op woensdag. De week erna weer volop aan het werk, en ik ben flink opgeschoten! Er zijn een heel aantal deadlines voor sollicitaties voor banen in de komende twee weken dus ik verveel me niet naast onderzoek.

Tot over twee weken,

Adiël